

beider at gjøre. Jeg vil kun sige, at det er mig bekendt, at de vestindiske Anliggender ingenlunde ere noget ujsendt Land for Statsrevisionen, at der gjentagne Gange har været fremdraget forskjellige Sider af de vestindiske finansielle Forhold, og at dette ogsaa er flet i den nu afgivne Statsrevisions-Betænkning, som altsaa vil kunne give det ærede Medlem Leilighed til at behandle disse Forhold her i Thinget. Det forekom mig imidlertid, at det ærede Medlem vilde gjøre den Side af Salen, hvortil jeg hører, ansvarlig for den Mangel paa Oplysning, hvori Statsrevisionen skal have gjort sig skyldig, idet han sagde, at de tvende Statsrevisorer, der ere valgte her i Thinget, høre til samme Side i Salen som jeg. Jeg kan ikke lade være at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det vist ikke kan være ham ubekendt, at den omhandlede Del af Statsrevisionens Betænkning falder det ikke i de af dette Thing valgte Medlemmers Lod at behandle; men iøvrigt er det jo en Selsølg, at den samlede Statsrevision bærer Ansvar for dens hele Arbejde. Jeg vil derfor kun henvise til den Betragtning, der tidligere har været gjort gjældende, at det er umuligt for Statsrevisionen at trænge til Bunds i hvilket som helst Detailler af de Sager, der foreligge. Hvis dette skulde fordres, vilde det være nødvendigt at give Statsrevisionen en langt større Arbejdsstyrke, end den har. Vi kunne vist ikke med Rette vente mere Arbejde udført af Statsrevisionen end det, den præsterer, og vi have begge Rigsdagens Afdelingers Erkjendelse for, at der i denne Henseende af Statsrevisionen er gjort, hvad man kunde vente. Det er kun denne Bemærkning, jeg vilde bede det ærede Medlem om at tage under Overveielse, inden han dømmes altfor strengt om Statsrevisionen.

Ville: Da vi i Lørdags otte Dage vedtog at sende denne Sag tilbage til fornyet Overveielse i Finantsudvalget, skete dette for en meget væsentlig Del paa Grund af, at der fra Regjeringens Side var fremkommet en Udtalelse af, at den vilde være villig til at gaa meget vidt i Indrømmelser, naar kun det Væsentlige, nemlig at der blev ydet hurtig Hjælp til Den St. Croix, blev opnaaet. Situationen var den Gang saaledes, at vi stode meget nær ved en Afstemning, hvis Resultat med al Sandsynlighed kunde forudses at være dette, at Loven vilde blive forkastet, og skjøndt der ikke fra Regjeringens Side var fremkommet nogen Udtalelse om, hvad Følgen af en saadan Afstemning vilde være, blev det fra forskjellige Sider her i Salen, navnlig fra det ærede Medlem for Præsyt Amis 6te Valgfreds (Vojfen) og den ærede Ordfører for det andet Mindretal (Berg) fremsat som sikkert og giuet, at Følgen af en saadan Afstemning vilde være en akut Krise, en Opløsning. Begge de Herrer gif ud fra den Forudsætning (Berg: Det var efter, hvad jeg havde hørt her

Salen). Det er jo det Selsomme, som jeg siger. Dersom det ærede Medlem, som jo har talt tilstræffelig, nu vilde være saa venlig at lade mig fortsætte, vilde det forførte Forhandlingerne Noget. Medens der fra Regjeringens Side ingen Udtalelse faldt om, at Følgen vilde blive en Opløsning, blev det dog fra forskellige Sider her i Salen forudsat, at denne Konsejvents vilde indtræde. Det var altsaa for at forsøge, om der ikke, naar Regjeringens Udtalelse af Villighed til at gjøre Indrømmelser, komtil at mødes med den fra forskellige Sider her i Salen tilskjendegivne Villighed til dog at gjøre Noget i Retning af Hjælp, skulde kunne opnaas et Resultat, som kunde frelse Sagen fra den meget nærliggende Standsning, og fritage Landet for den altid store Ubehagelighed, at et saadant Spørgsmaal som dette skulde give Anledning til en stor konstitutionel Konflikt. Det var Lørdagen den 30te November, at denne Tilbagevisning til Udvalget vedtoges. Den 2den December indtraf fra Finantsministeriet en meget omfangsrig Paffe af yderligere vestindiske Oplysninger med det Tilføiende, at hermed var Udvalget sat i Besiddelse af alt det Materiale, som Finantsministeriet her havde til Raadighed, og at det, som stod tilbage af de Ting som Udvalget havde begjært, vilde det kun være muligt at tilveiebringe efter Forløbet af en forholdsvis lang Tid; der var ikke angivet hvilken, men det maatte antages, at Måaneder maatte medgaa. Disse Oplysninger indtraf altsaa til Udvalget den 2den December. Den 3die December om Morgenen begyndte Udvalget sit fornyede Arbejde, og allerede Lørdag den 5te om Aftenen var Udvalget færdigt med sine Arbejder. Jeg nævner dette, fordi man havde udtalt en Frygt for, at Tilbagevisning til Udvalget skulde komme til at medføre en væsentlig Forhaling af Sagen, og fordi jeg gjerne ønskede at yde min Aerkjendelse af den fuldkomment loyale Maade, hvorpaa de forskjellige Mindretal, der i denne Sag ere mine Modstandere i Realiteten, have gjort deres for at fremme en hurtig Forhandling og for at undgaa en saadan unødvendig Forhaling. Tirsdag Morgenen begyndte Udvalgets Arbejde, Lørdag Aften afgave alle Mindretal deres Betænkninger, og Fredag under Mødet forelaa de trykte her i Thinget. Nu ere vi i Dag komne til Mandag; men det ligger jo i, at man ikke har anset det for hensigtsmæssigt at forføre de ordinære Forhandlingsfrister. Disse ere iagttagne paa sædvanlig Maade, og der har lige saa lidt denne Gang som forrige Gang, da Sagen stod paa Dagsordenen, været gjort Forsøg paa at vinde den Tid, som en ikke ganske ualmindelig Tilfidesættelse af vor Forretningsordens Bestemmelser kunde have sat os i Stand til at vinde. Desuden maa det vel erindres, at, dersom Resultatet af vor Afstemning i Lørdags havde været, at Lovforslaget var gaaet over til 3die Behandling,